

FRÖDINGS LIV OCH DIKT PÅ SPF MÅNADSMÖTE

Björn Sandborg

Bild: Lars Åke Everbrand

SPF Seniorerna inleder alltid sina månadsmöten med information. Månadsmötet i april innehöll mycket information om aktiviteter i föreningen. SPF Seniorerna Hedemora ÄR en aktiv förening. Efter det efterlängtrade kaffet kom så programmets huvudpunkt; Björn Sandborg, ordförande i Frödingsällskapet i Karlstad och hans hustru gästade vår förening.

På medryckande värmländska undervisade, berättade och sjöng Björn Sandborg om Gustaf Fröding för alla SPF:are som fyllde lokalen. Han påminde oss om att så gott som alla svenskar har någon sorts relation till Gustaf Fröding. Vi äldre har både läst och hört dikter av honom. De yngre har kommit i kontakt med honom via Mando Diao. Deras version av Strövtåg i hembygden låg på Svensktoppen i 2 år. Till slut var Sveriges Radio tvungna att ändra reglerna. Vi fick också veta att Gustaf Fröding är den diktare som är mest tonsatt av andra än diktaren själv. När Björn Sandborg läste dikten Det var dans bort i vägen hörde vi alla hörde att tonsättaren inte hade haft ett så svårt arbete att hitta melodin i texten. Som bakgrund till dikten kom en liten utvikning om Gustaf Frödings blyghet och hans sociala brister som orsakade stora problem i förhållandet till kvinnor. Dikten börjar med att diktaren sitter som en iakttagare gömd i något snår och beskriver först, i vers 1, situationen, sedan i vers 2 några kvinnor, i vers 3 några män och i följande verser aktiviteter för att avsluta med att naturen, en räv och en uv, som deltar på sitt sätt.

Björn Sandborg berättade om Gustaf Frödings liv som, trots de många roliga och soliga dikterna, inte var någon solskenshistoria. Gustaf Fröding hade en kärlekslös barndom och när han efter studentexamen lämnade Värmland för Uppsala var han redan alkoholiserad. Med studierna blev det dock inte så mycket. Men hans livssituation gjorde honom inte bitter utan gav honom en känsla av ödmjukhet, förståelse och medkänsla med mindre lyckligt lottade. Ett exempel är Ätenskapsfrågan

som Björn Sandborg sjöng. Den handlar om Erik och Maja som drömmer om ett eget hem med trädgård och djur och fint postelin. I sista versen kommer så Erik på att 'var ska vi ta't'. De var för fattiga.

Även om studierna inte ledde till något så skaffade sig Fröding en bred beläsenhet som han utvecklar till en egen filosofi. Den ger han uttryck för i dikten En Morgondröm, som utmanade tidens moral och medförde ett åtal. Hans vänner och diktarkolleger ställer sig på varsin sida, för eller emot. Emot dikten ställde sig en av hans bästa vänner, Verner von Heidenstam, något som djupt sårade Gustaf Fröding. Men Heidenstam gjorde avbön och skrev dikten Gustaf Frödings jordafärd. Han beordrade Hugo Alfvén att tonsätta den så att Orfei Drängar, där Alfvén var dirigent, kunde sjunga den på begravningen.

Björn Sandborg avslutade sitt med att sjunga En kärleksvisa; Jag köpte min kärlek för pengar, för mig fanns ej annan att få, sjung vackert i skorrande strängar, sjung vackert om kärlek ändå. När dikten framförs tänker jag på diktaren som beskrev sig själv i dikten Ett gammalt bergtroll och undrar om jag ska beklaga hans öde och önska att han fått ett kärleksfullare liv eller om jag ska vara tacksam för alla dikter som hans öde har skänkt oss läsare.

Insänt av Anneli Källström